A Tiny Seed: The Story of Wangari Maathai

Ett litet frö: berättelsen om Wangari Maathai

✎ Nicola Rijsdijk

🎨 Maya Marshak

💬 engelska / svenska

📶 nivå 3

(utan bilder)

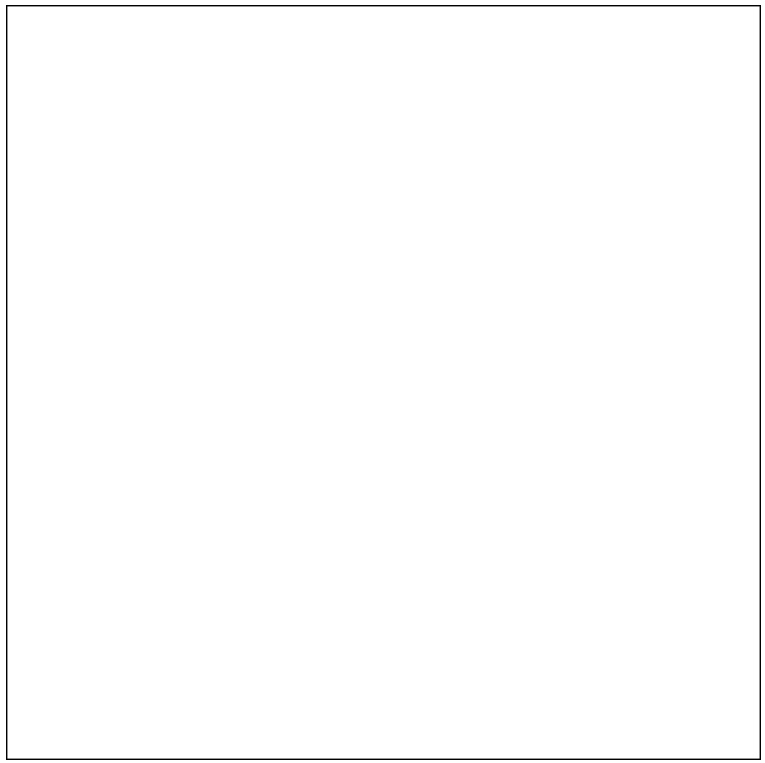

In a village on the slopes of Mount Kenya in East Africa, a little girl worked in the fields with her mother. Her name was Wangari.

. . .

I en by vid foten av berget Mount Kenya i Östafrika arbetade en liten flicka på fälten med sin mamma. Hennes namn var Wangari.

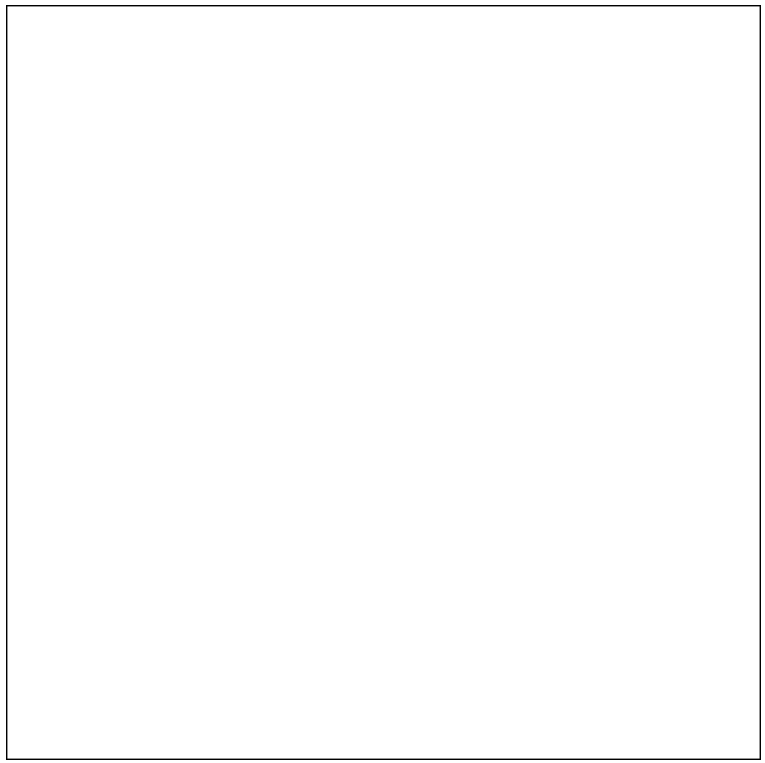

Wangari loved being outside. In her family’s food garden she broke up the soil with her machete. She pressed tiny seeds into the warm earth.

. . .

Wangari älskade att vara utomhus. I hennes familjs trädgårdsland vände hon jorden med sin machete. Hon stack ned små frön i den varma jorden.

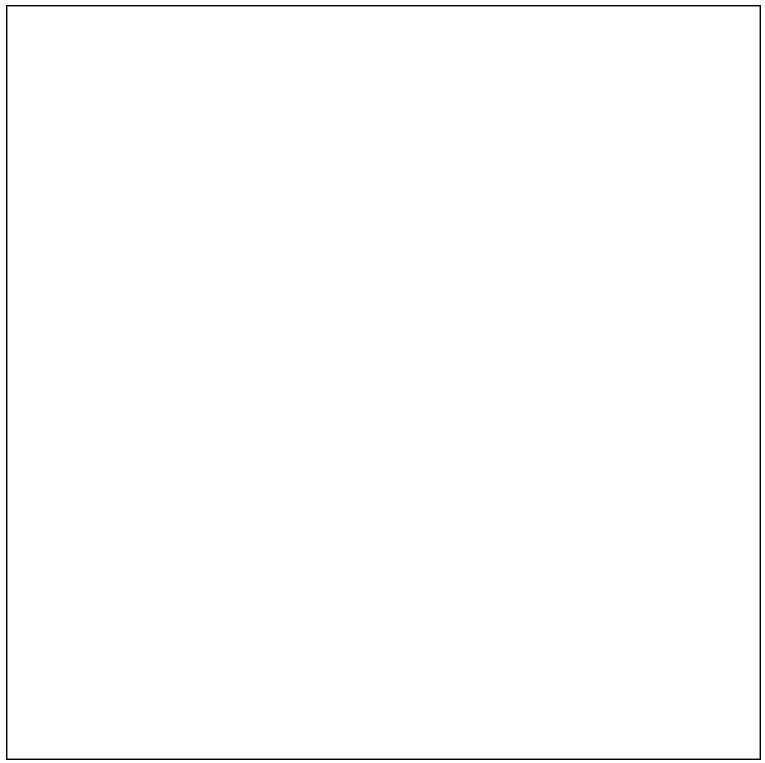

Her favourite time of day was just after sunset. When it got too dark to see the plants, Wangari knew it was time to go home. She would follow the narrow paths through the fields, crossing rivers as she went.

. . .

Hennes favorittid på dagen var strax efter solnedgången. När det blev för mörkt för att se växterna visste Wangari att det var dags att gå hem. Hon följde de smala stigarna genom åkrarna och passerade över floder medan hon gick.

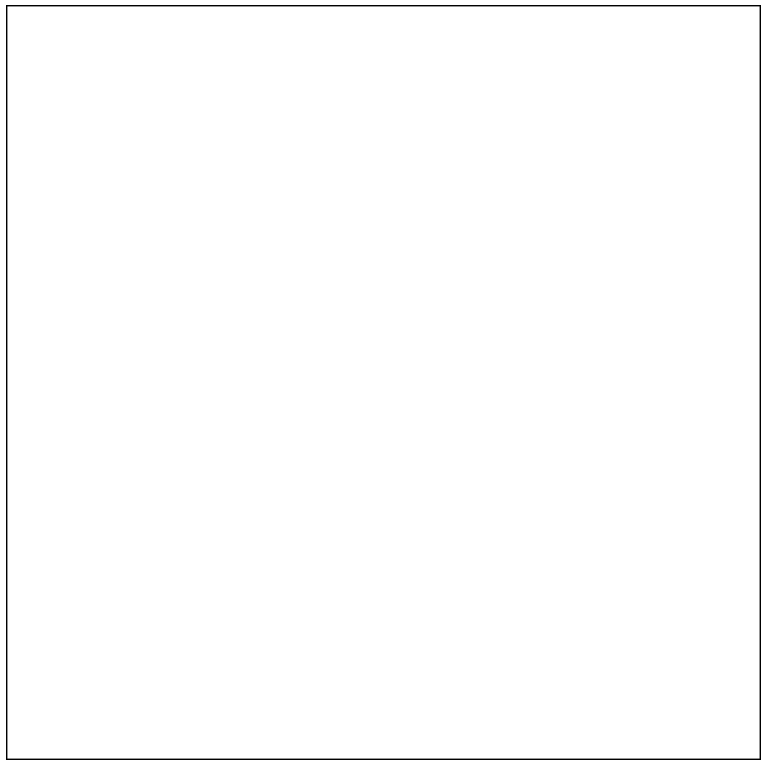

Wangari was a clever child and couldn’t wait to go to school. But her mother and father wanted her to stay and help them at home. When she was seven years old, her big brother persuaded her parents to let her go to school.

. . .

Wangari var ett intelligent barn som längtade efter att börja skolan. Men hennes mamma och pappa ville att hon skulle stanna hemma och hjälpa dem. När hon var sju år gammal övertalade hennes storebror deras föräldrar att låta henne börja skolan.

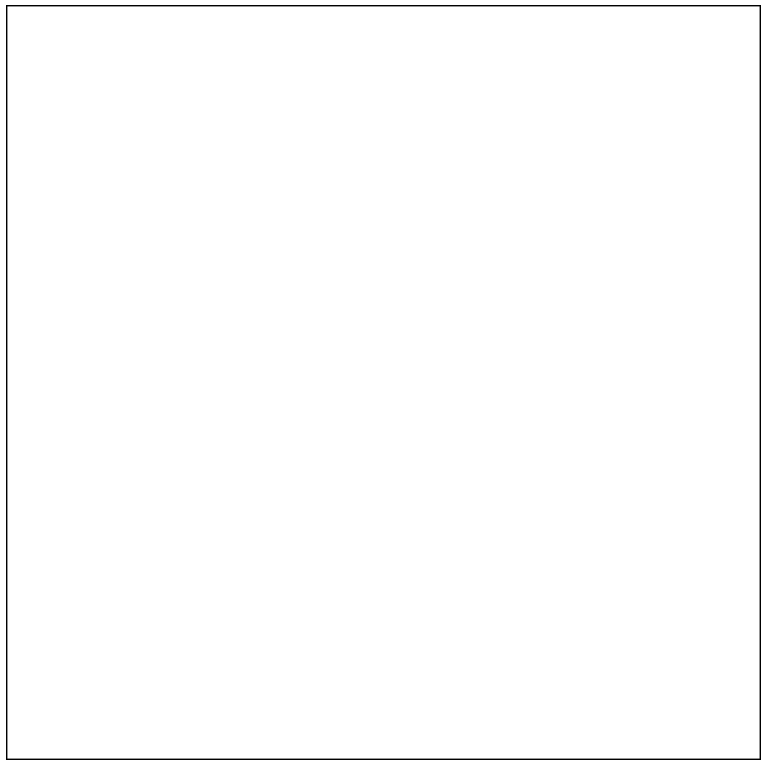

She liked to learn! Wangari learnt more and more with every book she read. She did so well at school that she was invited to study in the United States of America. Wangari was excited! She wanted to know more about the world.

. . .

Hon gillade att lära sig saker! Wangari lärde sig mer och mer för varje bok hon läste. Hon gjorde så bra ifrån sig i skolan att hon blev inbjuden att studera i USA. Wangari blev så glad! Hon ville lära sig mer om världen!

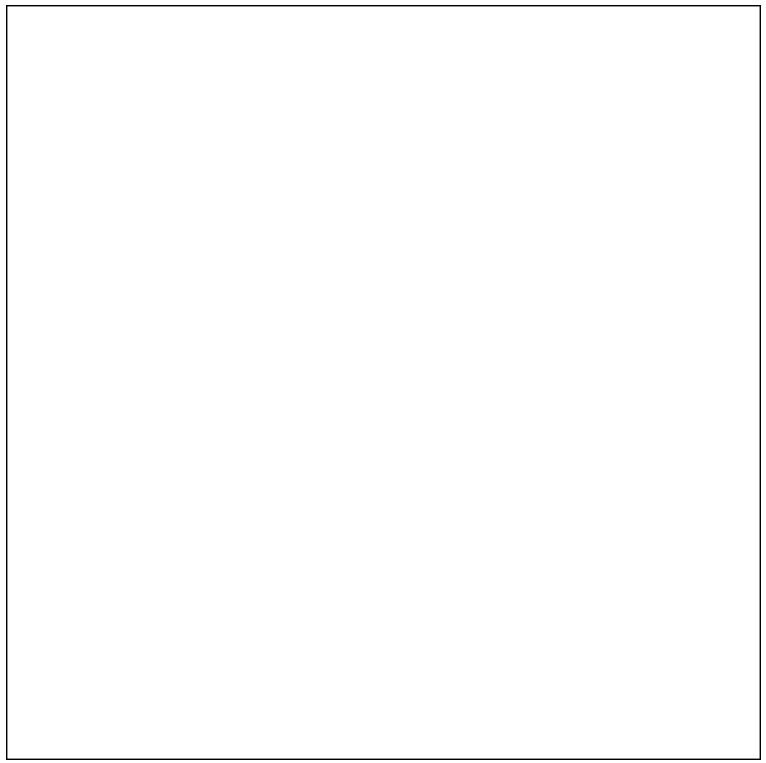

At the American university Wangari learnt many new things. She studied plants and how they grow. And she remembered how she grew: playing games with her brothers in the shade of the trees in the beautiful Kenyan forests.

. . .

På det amerikanska universitet lärde sig Wangari många nya saker. Hon studerade växter och hur de växer. Och hon kom ihåg hur hon hade växt upp själv: med lekar och bus med sina bröder i skuggan av träden i de vackra kenyanska skogarna.

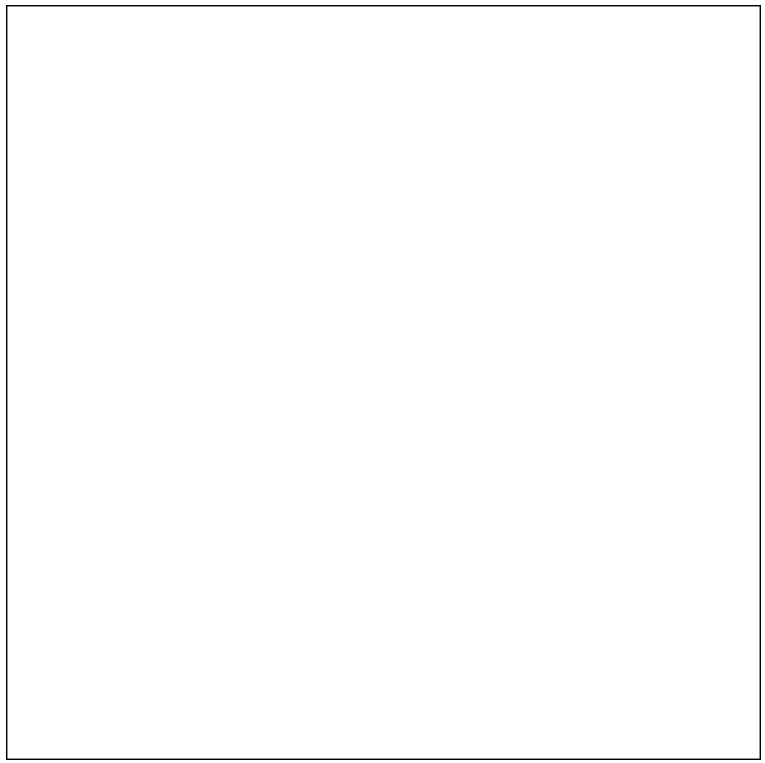

The more she learnt, the more she realised that she loved the people of Kenya. She wanted them to be happy and free. The more she learnt, the more she remembered her African home.

. . .

Ju mer hon lärde sig, desto mer förstod hon att hon älskade folket i Kenya. Hon ville att de skulle vara glada och fria. Ju mer hon lärde sig, desto mer kom hon ihåg sitt afrikanska hem.

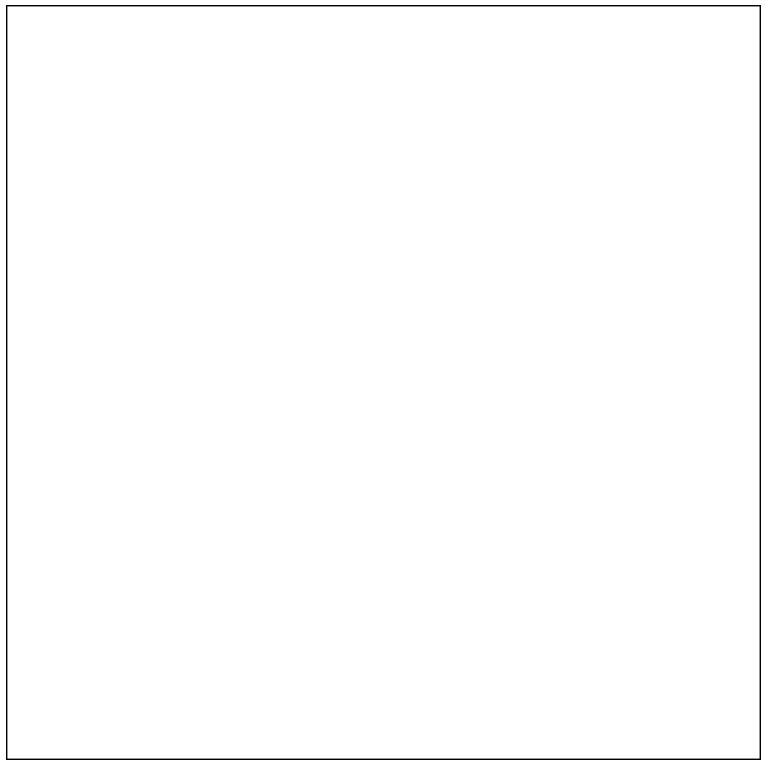

When she had finished her studies, she returned to Kenya. But her country had changed. Huge farms stretched across the land. Women had no wood to make cooking fires. The people were poor and the children were hungry.

. . .

När hon hade avslutat sina studier, återvände hon till Kenya. Men hennes land hade förändrats. Stora åkerbruk sträckte sig över marken. Kvinnor hade ingen ved att göra brasor till sin matlagning. Folk var fattiga och barnen var hungriga.

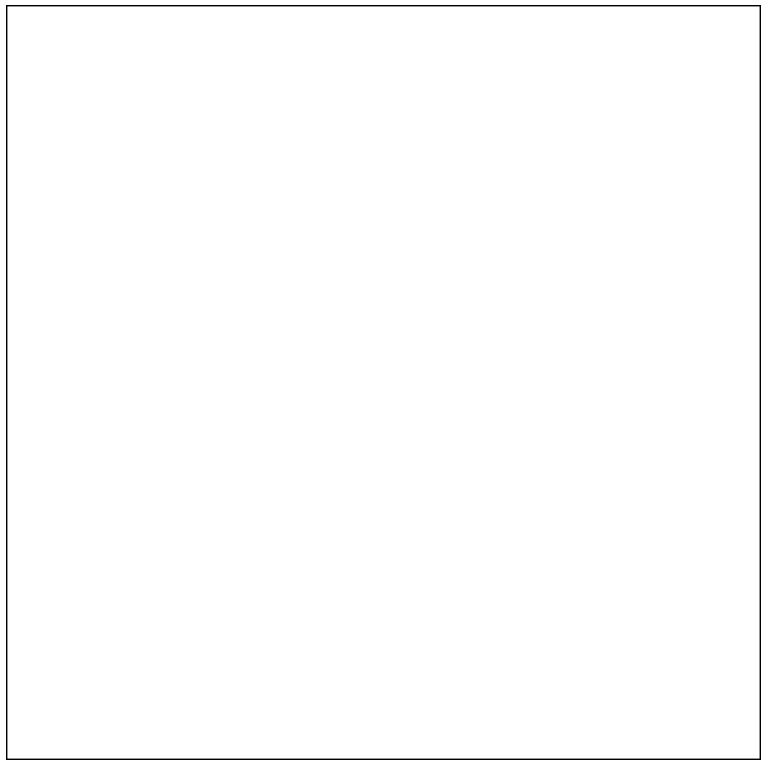

Wangari knew what to do. She taught the women how to plant trees from seeds. The women sold the trees and used the money to look after their families. The women were very happy. Wangari had helped them to feel powerful and strong.

. . .

Wangari visste vad hon skulle göra. Hon lärde kvinnorna att plantera träd från frön. Kvinnorna sålde virket och använde pengarna att försörja sina familjer. Kvinnorna var lyckliga. Wangari hade hjälpt dem att känna sig kraftfulla och starka.

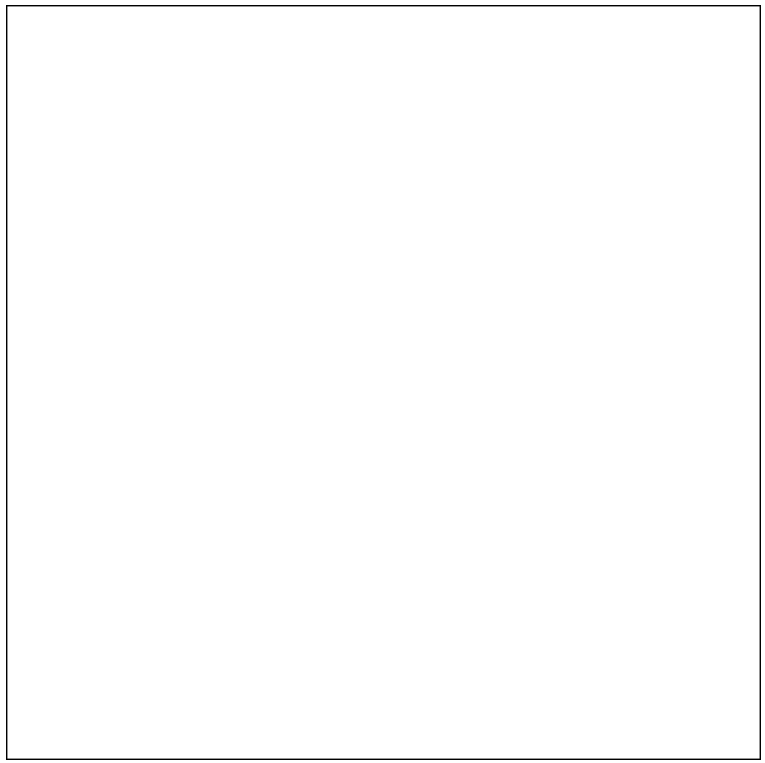

As time passed, the new trees grew into forests, and the rivers started flowing again. Wangari’s message spread across Africa. Today, millions of trees have grown from Wangari’s seeds.

. . .

Alltmedan tiden gick växte träden och blev skogar, och floderna började att rinna till igen. Wangaris budskap började att sprida sig genom hela Afrika. Idag har miljontals träd planterats från Wangaris frön.

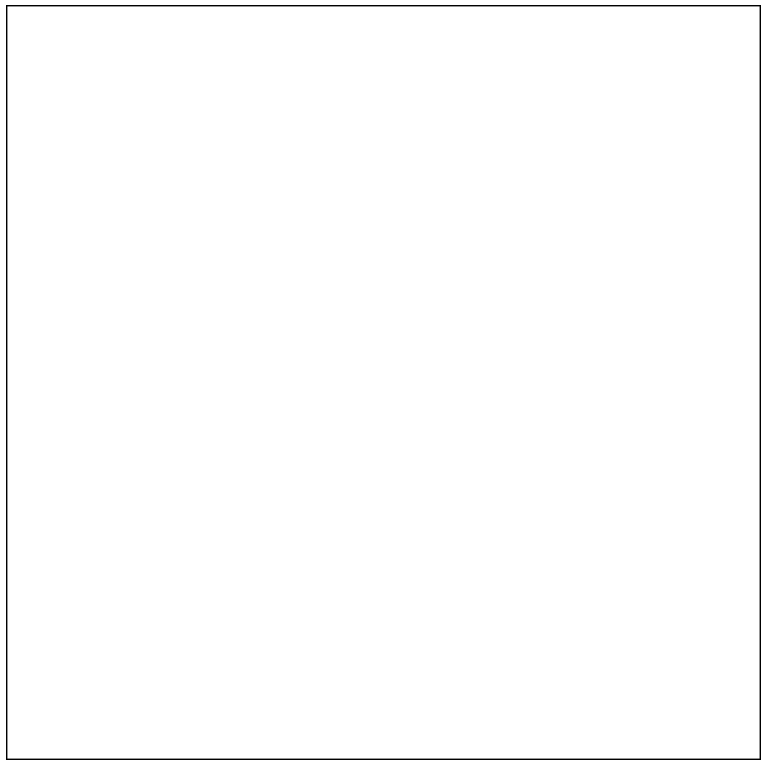

Wangari had worked hard. People all over the world took notice, and gave her a famous prize. It is called the Nobel Peace Prize, and she was the first African woman ever to receive it.

. . .

Wangari hade arbetat hårt. Folk över hela världen uppmärksammade henne, och gav henne en välkänd utmärkelse. Det heter Nobels fredspris, och hon var den första afrikanska kvinnan att någonsin få det.

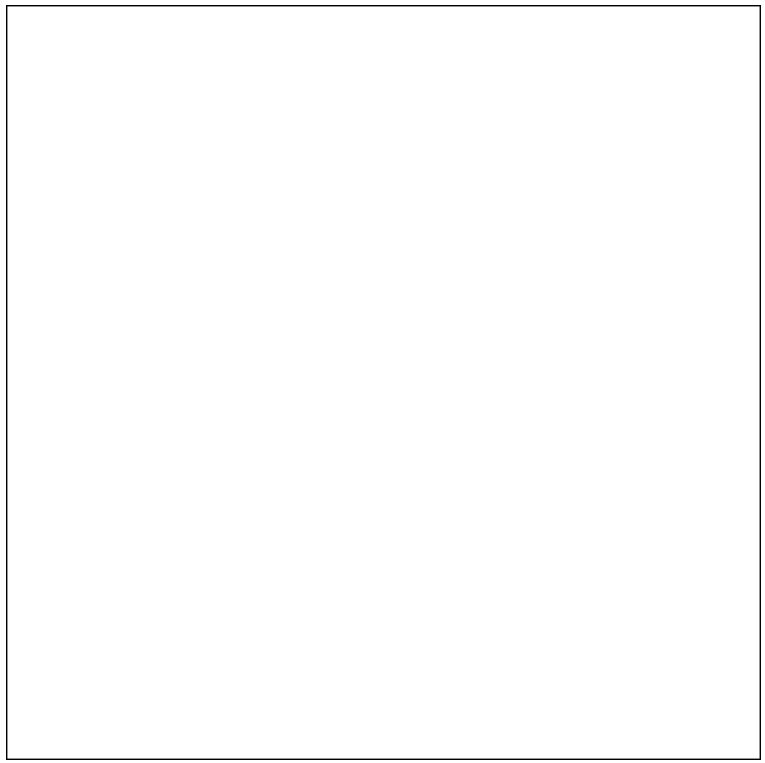

Wangari died in 2011, but we can think of her every time we see a beautiful tree.

. . .

Wangari dog 2011, men varje gång vi ser ett vackert träd kan vi minnas henne.

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

A Tiny Seed: The Story of Wangari Maathai

Ett litet frö: berättelsen om Wangari Maathai

Skriven av: Nicola Rijsdijk
Illustrerad av: Maya Marshak
Översatt av: Anna Hewett (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (https://berattelser.se/), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
Erkännande 4.0 Internasjonal Lisens.